

РЕШЕНИЕ

№ 27281

гр. София, 16.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 14.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **9133** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на К. К. Щ. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] чрез адв. П.-М. М. Бозов от АК В. срещу ЗППАМ № 24 – 4332 – 004170 / 05.08.2024г , издадена от П. Х. П. – Полицейски инспектор в отдел „ПП“ при СДВР , упълномощен със заповед № 513з-6400/07.07.2023г ,с която е спрян от движение за срок от 3 месеца,л.а Ф. голф с ДК [рег.номер на МПС]

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност на оспорената заповед, неправилност и постановяването и в противоречие с целта на закона. Оспорва се описаната в заповедта фактическа обстановка. Искане се отмяна на оспорената заповед. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява. Не изразява становище по същество на спора.С молба от 14.11.2024г ,адв. Бозов е заявил ,че поддържа депозираната жалба и моли да му бъдат присъдени разноски за адвокатска защита в размер на 1000лв , съгласно представения договор за правна защита и съдействие.

Ответникът - полицейски инспектор в отдел "Пътна полиция" към СДВР се представлява от юриск. П. ,който намира жалбата за неоснователна и недоказана и моли да отхвърли.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

От приложените по делото доказателства се установява, че процесната ЗППАМ е наложена на К. К. Щ. ,като собственик и водач на л.а Ф. голф с ДК [рег.номер на МПС] , за това, че на 02.08.2024 г., около 21:53 часа в [населено място], по Околовръстен път с посока на движение от [улица]към [улица],управлява л.а по пътища отворени за обществено ползуване за други цели,освен с тяхното предназначение за превоз на хора и товари,като извършвайки маневра десен завой ,преднамерено извежда автомобила извън контрол , довеждайки до загуба на сцепление на предните и задните колела с пътната настилка. Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 104б, т. 2 ЗДвП, за което е съставен АУАН Серия GA № 1323105 от 02.08.2024 г.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима ,доколкото видно от писмо с УРИ№ 43320099235 /25.09.2024г /стр.39 от делото / ,ЗППАМ № 24 – 4332 – 004170 / 05.08.2024г , издадена от П. Х. П. – Полицейски инспектор в отдел „ПП“ при СДВР към днешна дата не е връчена на лицето.

Разгледана по същество е неоснователна ,поради следното :

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Процесната заповед е издадена от полицейски инспектор в отдел "Пътна полиция" при СДВР. Съгласно Заповед № 513з-6400/07.07.2023г на директора на СДВР, оправомощени да прилагат с мотивирана заповед принудителни административни мерки по чл. 171, т. 2 от ЗДвП, са полицейските органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР от отдел "Пътна полиция" при СДВР / стр.18 от делото / .

Оспореният административен акт е издаден при спазване изискванията за форма, същият е мотивиран с изложени в него фактически и правни основания. Спазени са и административно производствените правила. Противно на твърдението на жалбоподателя ,че заповедта е издадена на „несобственик“ на МПС , с което е извършено административното нарушение е изложеното в самата оспорена заповед ,че Щ. е собственик на л.а по силата на договор №17981 /16.07.2024г на нотариус с № 784 т.е датата на договора ,който го прави собственик ,предшества извършването на нарушението ,поради което няма съмнение ,че жалбоподателя е собственик на процесния автомобил.

Заповедта съответства и на материалния закон. Съгласно чл. 171, т. 2, б. "м" от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат ПАМ временно спиране от движение на пътно превозно средство на собственик, който допуска, организира или предоставя управлението на моторно превозно средство на лице за участие в нерегламентирани състезания по пътищата, отворени за обществено ползуване, или ги ползва за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари - за срок три месеца. В случая фактическите основания за налагане на мярката, изложени в обстоятелствената част на заповедта са: "водачът използва пътищата, отворени за обществено ползуване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на пътници и товари – извършва рязка маневра, като преднамерено извежда автомобила извън контрол, довеждайки до

загуба на сцепление на предните и задните колела с пътната настилка

Предпоставка за издаването на заповед с правно основание по различните състави на чл. 171 от ЗДвП е извършено от водача или собственика на МПС съответно на хипотезата на правната норма административно нарушение, което се установява с акт за административно нарушение /АУАН/, съставен от компетентните длъжностни лица, поради което в тежест на жалбоподателя е да установи тези факти и обстоятелства.

В процесната заповед е посочено, че същата се издава във връзка със съставения АУАН Серия ГА №1323105 от 02.08.2024 г. , който е приложен като част от административната преписка. Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, т.е. посочените в АУАН факти и обстоятелствата се считат за осъществени докато не бъдат оборени по съответния процесуален ред. В конкретния случай това означава, че фактическите констатации, посочени в акта, на който административният орган се е позовал, а именно, че жалбоподателят е управлявал моторното превозно средство, като предумишлено е довел до загуба на сцепление на гумите , следва да се считат за установени до доказване на противното. Тежестта за оборване на тези фактически констатации е на жалбоподателя. Същият не е оборил тези констатации, като не е направил искания за събиране на каквито и да е доказателства.

По изложените съображения съдът приема, че оспорваната Заповед за прилагане на принудителна административна мярка е издадена от компетентен административен орган, при спазване на установената форма и при липса на съществени нарушения на административно-производствени правила, при правилно приложение на материалния закон. Спазена е целта на закона – осигуряване безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София - град, III отделение, втори състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. К. Щ. с ЕГН [ЕГН] от [населено място], [улица] чрез адв. П.-М. М. Бозов от АК В. срещу ЗППАМ № 24 – 4332 – 004170 / 05.08.2024г , издадена от П. Х. П. – Полицейски инспектор в отдел „ПП“ при СДВР , упълномощен със заповед № 513з-6400/07.07.2023г , с която е спрял от движение за срок от 3 месеца, л.а Ф. голф с ДК [рег.номер на МПС] като неоснователна и недоказана.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: